

Pengene. Men i Virkeligheden tror jeg ikke, man bør komme bort fra at tage Dækningen for Udgifterne til de forhøjede Lønninger derved, at man skaffer større Indtægter indenfor selve Etablerne.

Det blev sagt her forleden Dag, at det Forslag, som den højtærede Minister er fremkommen med om Forhøjelse af Taksterne paa Jernbanen, var uretfærdigt, at det var en Skat, som blev lagt paa en enkelt Stand og ikke blev baaren af alle den, som burde bære den, men som særligt blev lagt paa Industri, Handel og Haandværk. Nu synes jeg, at man nødigt skulde komme dertil, at man saadan regnede ud, om den ene Samfundsklasse kom til at betale en lille Smule mere end den anden. Jeg tror, man skal se lidt stort paa disse Forhold, og at hver den, som har Nytte af Jernbanerne, ikke skal være bange for at spæde til. Men skulle vi endelig til at regne det ud, kan jeg ikke se nogen som helst Grund til at sige, at disse Takstlove komme til at hvile særligt paa en enkelt Samfundsklasse. Thi naar vi tage dem en for en, saa blive f. Eks. Iltogbilletterne ikke alene benyttede af Haandværkets, Handelens og Industriens Mænd; ogsaa vi Landbrugere bruge somme Tider Iltogene. Vi burde maaske holde os til de billigere Tog; men det gøre vi ikke. Vi benytte Iltogene, naar vi kunne komme med dem. Indskrivningsgebyrerne falde ogsaa paa os; vi rejse lige saa meget med Rejsegods som Handelens, Haandværkets og Industriens Mænd. Godstaksterne hvile i samme Grad paa Landbrugere som paa de andre Samfundsklasser. Og hvad Kreaturtaksterne angaar, kan jeg ikke se, at de særlig falde paa Handelens, Haandværkets og Industriens Mænd, og at de ikke lige saa godt blive baarne af os. Jeg tror derfor, det er et stort Fejlsyn, naar man antager, at disse Forhøjelser af Taksterne komme til at hvile paa en enkelt Stand; de komme vist tværtimod til at hvile ganske retfærdigt paa alle, som benytte Jernbanerne. Det er dog dem, der skulle betale. Jeg synes, det er ganske urimeligt, om det blev saaledes, at Jernbanerne ikke kunde forrente deres Anlægssum nogenlunde rimeligt. Det vilde føre til, at en stor Klasse af Medborgere, der saa godt som ikke har nogen som helst Nytte af Jernbanerne, der vist aldrig rejser med Jernbanerne, vil komme til at betale med til Driften af Jernbanerne. Jeg synes, den højtærede Minister har fundet en ganske god Maade at fremskaffe disse Penge paa, baade med Hensyn til

Posttaksterne og ogsaa med Hensyn til Takstforhøjelserne paa Jernbanen.

Jeg vil da give disse Lovforslag min bedste anbefaling og udtale det Haab, at deres Gennemførelse vil føre til et saa godt Forhold som muligt mellem Arbejdsgiveren, altsaa Staten, og dens Tjenestemænd, og at de Udgifter, de ville medføre, ikke ville bidrage til at hemme Samfærdselen, saa at Handelen skal lide derunder, men at de snarere maa have den modsatte Virkning. Dermed skal jeg anbefale Lovforslagene.

Wilmann: Jeg har kun et Par Henstillinger at gøre til de Udvalg, der vilde blive nedsatte om de foreliggende Forslag. Jeg skal afholde mig fra at komme ind paa almindelige Bemærkninger om dem; Socialdemokratiet har jo sine Ordførere i denne Sag, som jeg kan henholde mig til. Men jeg har blot et Par enkelte Spørgsmaal, jeg gerne vil tage op, og som jeg vil henstille til Udvalgene at tage under meget velvillig Overvejelse. Nævnlig for det ene af disse Spørgsmaals Vedkommende er det aldeles nødvendigt at tage det under saa velvillig Overvejelse, at Udvalgene acceptere min Opfattelse; hvad jeg med et Par Bemærkninger skal vise.

Dette Lovforslag om Lønninger for Tjenestemænd ved Statsbanerne, Postvæsenet osv. gaar ud paa at lønne under forskellige Lønningsklasser, og indenfor hver Klasse er der saa forskellige Lønssatser: a, b, c og d, og disse Satsen rette sig efter Indbyggerantallet ved de paagældende Stationer, Posthuse osv. Det kan nu godt være, at denne Maade at ordne det paa gennemgaaende er ganske god og rammer det rigtige. Men for en enkelt Egn vil det absolut ikke ramme det rigtige, og det vil jeg gerne gøre opmærksom paa her. Der staar: under a høre København, Frederiksberg, Charlottenlund og Gentofte. Under Lønningssats b høre Byer og bylignende Bebyggelser med over 2,000 Indbyggere; under c Byer og bylignende Bebyggelser med 1,000—2,000 Indbyggere; og under d Landet. Men nu have vi herude i Københavns Omegn en Mængde Stationer, som, saa vidt jeg kan se, ville komme ind under den allerlaveste Lønningssats, skønt det er Steder blandt de dyreste at leve paa her i Landet. Jeg nævner saaledes Klampenborg, Springforbi, Skodsborg og Vedbæk, og det gælder vel for øvrigt alle Byerne langs Strandvejen. Jeg nævner ogsaa f. Eks. Holte paa Nordbanen. Jeg kan ikke se rettere — det kan jo være,